

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Tituli qui nos obligant ad gratitudinem & fiduciam erga Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

§. IV.

Tituli qui nos obligant ad gratitudinem & Fiduciam in Deum.

HOs paucis S. Bernardus verbis complexus est. Totum ergo, inquit, quod es, illi debes, à quo totum habes: illi præcipue Domino qui & te fecit & benefecit tibi, qui tibi ministrat siderum cursus, æris temperiem, fœcunditatem terræ, fructuum ubertatem, huic revera totis medullis, totis viribus serviendum, ne forte indignationis oculo te respiciat & despiciat & conterat in æternum. Cui igitur servient facultates animæ nostræ, si non cognoscendo & amando Deo benefactori nostro? Cuius linguæ & sermones nostri, si non illi laudando & glorificando? Cui impendimus vitam nostram, vires, conatus, & studia nostra, si non ad serviendum illi qui *habet statum nostrum in manu suâ, & omnes vias nostras.* Dan. 4. Si moleste ferimus servum hero suo immeritorum; quàm erit indignum creaturam ratione præditam repugnare Creatori suo? Si monstro simile habetur reperiri in societate civili filium patri suo dissidentem, quàm potentissimo erit hominem non confidere Deo suo? Fuitne unquam herus qui servum suum

produxit ex nihilo, aut potuit afferre interi-
 tum avertendo duntaxat oculos suos ab illo?
 Fuitne umquam Pater qui assiduo influxu
 suppeditavit filio suo vitam, sensum & motū
 omnē: cui paterno opus fuit auxilio ad ambu-
 landum, ad videndum, ad loquendum, ad co-
 gitandum, adeo ut sine ope ejus membris o-
 mnibus captus, expers sensuum ac stupidus
 remanere filius cogeretur. Quid si liberi tan-
 topere à suis dependerent parentibus, quan-
 tum illis deberent honorem, amorem? quam
 varia obsequiorum genera deferrent? Et si
 hoc unum exigerentur ad obtinendum ab
 illis semper paratum auxilium, ut filialem
 semper erga illos conservarent fiduciam;
 quam semel illi animo conceptam retinerent
 semper stabilem? quam invictam? quam ge-
 nerosam? Nos sanè hoc modo pendemus à
 Deo, qui & affirmat & firmissimè pollicetur,
 fiduciam habuerimus in ipso, non accedet
 ad nos malum & flagellum non appropin-
 quabit tabernaculo nostro. Ubi sunt igitur
 obsequia nostra, ubi fiducia, quam tot tam-
 que gravibus titulis à nobis exigit? imò quid
 dicemus de hominibus istis quorum innum-
 erabilis est numerus, qui obliviscuntur
 Dei creatoris sui, tametsi non ignorent debiti
 sui obligationem? Et obliviscuntur non unâ

V

aut

aut alterâ horâ sed pluribus diebus, hebdomadibus & mensibus. Et non obliviscuntur modo, sed offendunt etiam graviter & in Deum injurii atque impii sunt quem omni veneratione ac cultu observare tenentur, & quæ ab illo beneficiorum loco acceperunt, his ipsis eum inhonorant. Primus ingrati animi gradus est, juxta Senecam *l. de benef. c. 1.* non reddere beneficium ei, à quo acceperis. Secundus oblivioni tradere & nomen benefactoris & collatorum beneficiorum memoriam. Tertius & omnium maximus est, reddere malum pro bono; nec quò progreditur hoc crimen videtur habere. Sed fallens bone philosophæ, habet ingratis simorum hominum malitiâ quo progrediatur; nam propria bona quæ de beneficâ Dei manu largè effuse quæ susceperunt, in malefacta vertunt & instrumenta nequitiae. O perfidiam & opprobrium naturæ humanæ! Quis unquam repertus est homo, qui talem se exhibuerit homini, quales se præbent homines Deo. Nunquam extitit homo tam inhumanus ac barbarus qui suo Principi bellum intulerit illis ipsis quæ ab eo perceperat, liberalitatis stipendiis; & alterâ manu sumpserit in illum arma, & alterâ susceperit ab illo donativa. Et tamen hoc ipsum quotidie in Deum committimus.

mittimus: gloriam ejus pessundamus iis me-
 diis, quibus eam promovere deberemus: lin-
 gua quam accepimus ab illo ad ipsum laudā-
 dum, abutimur ad blasphemandum nomen
 sanctum ejus, ad detrahendum famæ proxi-
 mi, ad mentiendum: cor convertimus ad
 concipienda odia, homicidia, adulteriā: vo-
 luntatem ad amandum, quæ ipse præcepit
 odio haberi, aut ad detestandum quæ jussit
 nos amore prosequi. Valetudine, robore cor-
 poris, divitiis abutimur ad desideria Carnis
 explenda, ad prædandum, ad rapiendum, ad
 lacerandum. *Dedi ei frumentum & vinum,
 & oleum: argentum multiplicavi ei & aurum,
 quæ fecerunt Baal: queritur Deus per Pro-
 phetam, Ose. 2. Quam multi etiam nocte ad oc-
 cultandas, terrâ ad sustinendas, & creaturis
 omnibus ad fovendas & promovendas ne-
 quitias suas? Generatio prava atque perversa,
 hæcine reddis Domino popule stulte & insi-
 pens? Nunquid non ipse est Pater tuus, qui pos-
 sit te & fecit, & creavit te?* Deut. 32. Hæc
 omnia si pro ut par est, animo attentiore con-
 siderentur, quam salutaria sunt ad injiciendū
 nobis pudorem & ingenerandum studium: ea
 quæ Deo conditori ac benefactori nostro de-
 bemus, obsequia deferendi concipiendique

fiduciam ingentem erga divinam eius bonitatem, quâ tot tantisque nos cumulat bonis & obstringit sibi indissolubili nexu omnium motuum, functionum qualitatum, potentiarumque naturæ nostræ, & omnium quæ ad eam pertinent bonorum.

§. V.

Alia obligationes ad habendam in Deo fiduciam obtinendi ea qua nobis desunt.

Cum non simus nisi initium aliquod creaturæ Dei ut S. loquitur Apostolus Jacobus, multò plura supersunt conferenda nobis à munificentissimo Deo ac Domino nostro, quam collata sint bona. Sapientissimus mundi hujus architectus voluit non uno simul tractu nos princeps opus suum, absolvere, sed paulatim certis incrementis excolere atque perficere, itaque prima dumtaxat lineamenta ducere ut, quid desit nobis agnoscentes, artificem ejus manum imploramus, & quod coepit, ipse perficiat. *Mans tua fecerunt me & plas maverunt me.* ajebat David, psal. 118. *da mihi intellectum.* Tu Domine posuisti in terra vitam meam, ut in cœlum educas me & colloques me cum principibus populi tui, cui cum aggregatus fuero, nihil mihi deerit, sed habebō omnia necessaria,